

Franc Oderlap

(1958–2009)

Lep, topel jesenski dan. Eden zadnjih, preden se gore pokrijejo z belo obleko in uživajo svoj mir. Takrat sva se spoznala, štirinajst let je od tega. Rumeno terensko vozilo Puh se je ustavilo pred kočo na Ježevem in iz njega so stopili trije reševalci. V mojih očeh so bili tako veliki, tako ... Od takrat naprej so se najine poti srečevale in prepletale. Najprej po Raduhi, nato v Visokih Turah, Alpah in v Himalaji.

Nikoli ne bom pozabil najine pustolovščine po reki Dravi, ko sva se lepega dne spomnila, da jo preveslava od avstrijske do hrvaške meje. Franc si je sposodil čoln, Mali naju je spremljal in smo šli.

V Katmanduju leživa na postelji v hotelski sobi. Ti bereš in vsakič, ko te kaj vprašam ali govorim, me izpod očal krivo pogledaš. »Kaj je, Franc, a švoh vidiš?« te vprašam, ti pa s svojo mirnostjo izjaviš: »Eee, moj Šerki, prideš za mano.« In bil sem tiho.

Bosa gaziva do stene Raduhe. Boli naju pri srcu, prsti na nogah so trdi. Vztrajava, ker je dobro za trening. »Šerki, kje si pa to bral?« »Na internetu piše,« je moj odgovor. »Cepec,« in tiho gazi naprej.

Poletje se je prevesilo v jesen. Na lepo, hladno jutro je zazvonil telefon. Glas na drugi strani je povedal, da si v težavah. In nato tri dni negotovosti, klicev, nemoči, jeze, solz ...

Bilo je kot cvetje v jeseni. Kratko, pa vendar lepo, iskreno in pristno. Bogovi so te vzljubili in te vzeli medse. Tja, kjer si bil najraje. Saj veš, tisti najin *Za bogove in izbranice*.

Ob tvojem slovesu je prvi sneg pobelil gore. Prekril jih je mir. Počakaj me, pridem za tabo.

Tvoj Šerki

Franc Oderlap, alpinist, gorski reševalec-inštruktor, vodnik lavinskega psa, inštruktor letalskega reševanja, načelnik društva GRS Prevalje se je rodil 3. decembra 1958 v Mežici in umrl 3. oktobra 2009 pod Manaslujem (Nepal). Spomladi 2008 je skupaj s pripadniki Slovenske vojske, Gorske reševalne službe, Civilne zaščite in gasilci sodeloval pri odstranjevanju posledic letalske nesreče na gori San Pietro na Korziki. Ves čas je bil predan reševalec, ki je v vsaki situaciji našel rešitev in pozitivno vplival na sotovariše s svojo umirjenostjo in optimizmom.

Njegovi pomembnejši vzponi:

1999: Čo Oju (8210 m)

2000: Mt. Everest (8864 m) skupaj z Davom Karničarjem, odprava SKI Everest

2001: Kilimanjaro (5892 m)

2002: Elbrus (5642 m)

2003: Aconcagua (6960 m), Mt. Kosciuszko (2228 m)

2004: Denali (6194 m)

2006: Mt. Vinson (4892 m)

2007: Carstenszova piramida (4884 m)



V slovo Francu Oderlapu

O gorah črno obvestilo presunilo nas je nemilo: Franca ne bo več nazaj, v očeh mu ugasnil je sijaj.

Molče se s solzami borimo, molčimo – vsi v tla strmimo, v srcu bolečina peče, po licu solza sama steče.

Tukaj zdaj nad to gomilo spominov nate je obilo na gore, steze in vrhe, ki si jih ljubil nad vse.

A žal nebo nas ne poslušša, od žalosti boli nas duša.

Prijatelji, alpinisti, možje, žene, vsi, ki smo hodili s teboj v gore, pogrešali te bomo res sedaj, bridkost prežene nam le čas, a v spominu našem ostal boš vekomaj.

Iskreno vsi izrekamo sožalje, a kaj – življenje teče dalje, bridkost prežene nam le čas, zapisan boš v srcih vseh nas.

Matjaž Šerkezi

Veronika Viltušnik

Baška dediščina pa je zbralo staro planinsko opremo, ki so jo pred desetletji uporabljali podbrški planinci. Postavili so jo na razstavo in vanjo umestili knjižne zapise Zorka in Dušana Jelinciča. Širina pisateljskega opusa slednjega je mnoge obiskovalce prijetno presenetila.

Na praznični dan so se odzvali vabilu podbrškega planinskega društva tudi člani Slovenskega planinskega društva Trst s predsednico Marinko Pertot. Ob celodnevem skupnem druženju so

spoznali košček planinskega sveta v zatrepu Baške grape. Po skupnem kosilu so se udeležili sprejema v TIC-u Podbrdo, kjer jih je skupaj s predstavniki družbenega življenja v Podbrdu in okolici pozdravil tolminski župan. Dobro obiskana prireditvev je izvenela kot skupni praznik planincev in ljubiteljev gora pod primorskim vnožjem Črne prsti, hkrati pa je zarisala pot k nadaljevanju zgodbe, ki jo je PD Podbrdo s prvim predsednikom Ivanom Anderletom - Rejčkom pričelo pisati

pred pol stoletja. Poti v njej ostajajo enake, vsak korak pa bo nov!

Olga Zgaga

Stokrat na Črni prsti

Planinsko društvo Podbrdo je v letno kroniko vpisalo prav poseben dogodek. Njihov član in žičničar Simon Drole je v petek, 23. oktobra, zapisal v namensko vpisno knjigo na Črni prsti svoj letošnji stoti vzpon. Pridružil se je namreč akciji »Obisk na Črno prst«, s katero je društvo v letošnjem letu spodbujalo k večjemu